

6^ο Δημοτικό Σχολείο Κορυδαλλού

Μια Κυριακή του Απρίλη Άλκη Ζέη

Β' τάξη

Σχολικό έτος 2022-2023

Όνομα: .....

Επιμέλεια: κα Μουζούρη Άννα

Μια Κυριακή του Απρίλη

Ο Μάνος κάθε Κυριακή την ώρα που ξυπνάει λέει μέσα του: Σήμερα πρέπει να 'ναι μια χαρούμενη Κυριακή. Τούτη την Κυριακή μάλιστα, που είναι Απρίλης κι έχει λιακάδα, μπορεί να γίνει κάτι χαρούμενο, κάτι αλλιώτικο.

Η μαμά τού φωνάζει από το διπλανό δωμάτιο:
- Είναι δέκα η ώρα! Ακόμη δεν είσαι έτοιμος;

Ο Μάνος δίνει μια κλοτσιά και πετάει τα σκεπάσματα. Σηκώνεται, ντύνεται γρήγορα γρήγορα, ψευτοπλένεται και τρέχει στην τραπεζαρία.

Τις καθημερινές η μαμά, πριν πάει στη δουλειά της, του ετοιμάζει το γάλα του στα βιαστικά, το πίνει εκείνος στην κουζίνα και φεύγει για το σχολείο.

Τις Κυριακές όμως παίρνουν το πρωινό τους όλοι μαζί στην τραπεζαρία: ο μπαμπάς, η μαμά, ο παππούς, η γιαγιά. Ο Μάνος φτάνει τελευταίος, όλοι έχουν καθίσει κιόλας στο τραπέζι. Το γάλα του με το κακάο είναι μέσα σ' ένα πράσινο κύπελλο που έχει ζωγραφισμένη απάνω μια μαργαρίτα.

Ρουφάει μια βαθιά ρουφηξιά.
- Μη ρουφάς, λέει η μαμά.
- Δε ρουφάνε, λέει η γιαγιά.
- Πώς ρουφάς έτσι; Λέει ο μπαμπάς.
- Μπα, μπα, ρουφηξιά! λέει ο παππούς.

Ο παππούς πίνει τον καφέ του και διαβάζει εφημερίδα!

*Έγινε σεισμός.
Κουτούλησαν δύο αεροπλάνα.
Απ' όλα τα μέρη του κόσμου τρέχουν να σώσουν τον Παρθενώνα.*

- Τελείωνε το γάλα σου, λέει ο μπαμπάς, να πάμε βόλτα στην Ακρόπολη.
- Θέλω να παίξω μπάλα, λέει ο Μάνος.
- Ο Παρθενώνας μπορεί να γίνει ερείπιο, να φάει τις κολόνες του το καυσαέριο κι εσύ δε θα τον έχεις δει ποτέ σου, λέει ο παππούς.

- Θέλω να παίξω μπάλα, ξαναλέει ο Μάνος που συλλογιέται πως έτσι κι αλλιώς ο Παρθενώνας είναι ερείπιο.
- Γυρνώντας να μου πάρετε από το περίπτερο το περιοδικό μου, λέει η μαμά.
- Και μην αργήσετε, γιατί στη μία θα βάλω τηγάνι, λέει η γιαγιά.
- Καλά, λέει ο μπαμπάς.

Στο λεωφορείο έχει πολύ κόσμο. Δεν πάνε οι άλλοι να δούνε την Ακρόπολη που θα τη φάει το καυσαέριο. Πάνε να δούνε την ΑΕΚ που θα φάει τη Γιουβέντους.

Μέσα στο λεωφορείο είναι μια χοντρή κυρία που μυρίζει σαν το μοσχοκάρυδο που βάζει η γιαγιά στη σάλτσα για τα μακαρόνια. Είναι ένα παιδί που τρώει παγωτό πύραυλο (το διπλό).

- Μόλις κατεβαίνουν στη στάση ο μπαμπάς λέει:
- Κοίτα, κοίτα τον Παρθενώνα.

- Έξω από την Ακρόπολη πουλάνε ενθύμια και το «μαλλί της γριάς».
- Όχι, λέει ο μπαμπάς, δε σου παίρνω, είναι πολύ γλυκό και θα σου κόψει την όρεξη.

Δεν τους αφήνουν ν' ανέβουν ως τον Παρθενώνα. Απαγορεύεται. Ο φύλακας λέει πως ήρθαν απ' όλα τα μέρη του κόσμου για να τον σώσουν: ένας μαύρος
 ένας άσπρος
 ένας σοκολατής
 ένας κιτρινωπός
 ένας άλλος άσπρος.

Ο Μάνος ήθελε πολύ να τον αφήσουν ν' ανέβει. Να πει:

στον άσπρο
στον μαύρο
στον σοκολατή
στον κιτρινωπό
και στον άλλο άσπρο
να γλιτώσουν και το παρκάκι που είναι πλάι στο σπίτι τους και παίζουν
τα παιδιά μπάλα, γιατί θα χτίσουν εκεί ουρανοξύστη, όπως είπε ο
παππούς.

Αυτό θα πει:
Πως θα τους κρύψουν τον ήλιο, λέει η γιαγιά.
Πως θα κλοτσάνε τα παιδιά την μπάλα στον διάδρομο της πολυκατοικίας
και θα σπάνε τους γλόμπους, λέει η μαμά.
Πώς δε θα 'χουν πού να βγάζουν τα μικρά με τα καροτσάκια περίπατο,
λέει ο παππούς.

Δεν ανέβηκαν στην Ακρόπολη.
Δεν είδε ο Μάνος τον Παρθενώνα.
Δεν αγόρασαν το «μαλλί της γριάς».
Αγόρασαν το περιοδικό της μαμάς από το περίπτερο.
Δεν αγόρασαν όμως ένα κοκοράκι-σφυρίχτρα με πολύχρωμο λειρί, που
σφυρίζει όπως ο αστυφύλακας της τροχαίας.

- Δεν περισσεύουν λεφτά για σαχλαμάρες, λέει ο μπαμπάς.

Το μεσημέρι έφαγαν ψάρια τηγανητά και χόρτα βραστά.
- Αργήσατε, λέει η μαμά, και κρύωσαν τα ψάρια.
- Είναι σαν στουπόχαρτο και μυρίζουν πετρέλαιο λέει ο παππούς.
- Είναι πανάκριβα και άνοστα, λέει ο μπαμπάς.
- Έχουν όλο ψιλό ψιλό κόκαλο, λέει η γιαγιά, ούτε με τα γυαλιά δεν τα
βλέπω.

Ο Μάνος καταπίνει το ψάρι μαζί με τα ψιλά κόκαλα και συλλογιέται:

τον άσπρο
τον μαύρο
τον σοκολατή
τον κιτρινωπό
και τον άλλο άσπρο
που ήρθαν απ' όλα τα μέρη του κόσμου.

- Το απόγευμα λέει ο μπαμπάς:
- Να πάμε με τον Μάνο στον κινηματογράφο να δούμε τον Κινγκ Κονγκ.
  - Να πετάξετε τόσα λεφτά για να δείτε μαϊμούδες, λέει η γιαγιά.
  - Ο Μάνος έχει να γράψει τιμωρία, λέει η μαμά, «Δε θα ξεχνώ την ιχνογραφία μου» χίλιες φορές.
  - Και να το γράψει, πάλι θα την ξεχάσει, λέει ο παππούς.

Δεν πήγανε στον Κινγκ Κονγκ.

Ο Μάνος πήγε στο παράθυρο και κοίταξε έξω.

Το παράθυρο του απέναντι σπιτιού είναι αντικριστά και κοντά στο δικό τους.

Στο παράθυρο του απέναντι σπιτιού πίσω από το τζάμι στέκει ένα κοριτσάκι. Το πρόσωπό του είναι γεμάτο σπιθουράκια.

Η γιαγιά κι η μαμά κοιτάνε κι αυτές από το άλλο παράθυρο το κοριτσάκι στο απέναντι παράθυρο.

- Έχει ιλαρά, λέει η γιαγιά.
- Μπορεί να 'ναι κι ερυθρά, λέει η μαμά.
- Ο Μάνος έβγαλε και τα δύο, ξαναλέει η γιαγιά.
- Ανεμοβλογιά ακόμη να βγάλει, ξαναλέει η μαμά.

Ο Μάνος κάνει γκριμάτσες στο κοριτσάκι.

Εκείνο του σχηματίζει γράμματα με τα δάχτυλα.

BOY KOY A KOY A SOY
ΒΛΑΚΑΣ

Ο Μάνος κάνει να γράψει στον αέρα ΒΑΡΙΕΜΑΙ!

Σταμάτησε στο ΒΑ. Ήρθε επίσκεψη η θεία Κατίνα κι έχουν να κουβεντιάσουν μεγαλίστικα με τη μαμά και τη γιαγιά.

- Πήγαινε στο δωμάτιό σου, λέει ο μπαμπάς.
- Γράψε την τιμωρία σου, λέει η μαμά.

Δε λέει τίποτα ο παππούς.

- Όταν βγάλω το γλυκό θα σε φωνάξω, λέει η γιαγιά.
- Πώς μεγάλωσε ο Μάνος, λέει η θεία Κατίνα, χωρίς να τον κοιτάξει.

Το βράδυ η μαμά βιαζότανε να καθίσουν στο τραπέζι, γιατί άρχιζε το σίριαλ στην τηλεόραση.

Φάγανε σούπα τραχανά, ομελέτα και τα χόρτα που περίσσεψαν από το μεσημέρι. Είχαν μείνει και δύο ψάρια, μα δεν τα ήθελε κανένας.

Η μαμά κι η γιαγιά αποξεχάστηκαν στην τηλεόραση.

Τον παππού τον πήρε ο ύπνος και ροχάλιζε.

Ο μπαμπάς χασμουριότανε.

Ο Μάνος κουτουλούσε από τη νύστα.

- Άντε για ύπνο, λέει ο μπαμπάς.
- Τα δόντια σου, λέει η μαμά.
- Τα πόδια σου, λέει η γιαγιά.

Ο Μάνος γδύθηκε κι έπεσε στο κρεβάτι. Δεν έπλυνε τα δόντια του με οδοντόκρεμα. Δεν έπλυνε καθόλου τα πόδια του.

Δεν ήτανε και τόσο χαρούμενη ούτε διασκεδαστική η Κυριακή μου, είπε μέσα του.

Τότε, όσο να τον πάρει ο ύπνος, συλλογιέται τους ανθρώπους απ'όλο τον κόσμο.

Τον μαύρο

τον άσπρο

τον σοκολατή

τον κίτρινο

και τον άλλο άσπρο.

Πως μαζεύτηκαν τάχατες και γλίτωσαν το παρκάκι της γειτονιάς, πως δεν έγινε ουρανοξύστης, πως έπαιζαν εκεί τα παιδιά μπάλα κι από το διπλανό σπίτι τούς κοίταζε ένα κοριτσάκι με το πρόσωπο γεμάτο σπιθουράκια και γελούσε του Μάνου, γιατί έβαζε συνέχεια γκολ και ήταν μια χαρούμενη Κυριακή του Απρίλη.

